

Mooie herinneringen

Stratenraces zijn momenteel beperkt tot Hengelo, Eemshaven en Oss. In vroegere jaren werd er jaarlijks veel meer op een afgesloten openbare weg gereden. Ruim tien jaar behoorden de races op het Vreecircuit van Oldebroek tot de meest populaire van Nederland. Een reünie ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van de organisatie werd afgelopen najaar druk bezocht.

Na een dodelijk ongeval in 1976 kwam er een eind aan een traditie die twaalf jaar had geduurd. Begonnen in 1965 met nationale races, werd al na twee jaar overgestapt naar het internationale platform en werd daartoe de Stichting Circuit Oldebroek (SCO) opgericht. In die jaren was de belangrijkste beloning voor GP-rijders het veroveren van WK-punten. Een fatsoenlijke financiële vergoeding werd er niet betaald. De

toppers uit de GP's waren daarom graag bereid om in internationale wedstrijden aan de start te komen. Daar was toen ook qua kalender de ruimte voor, want het aantal GP's was beperkt tot een stuk of tien, die ook nog vrijwel allemaal in Europa werden verreden. In ons land mochten de races in Hilvarenbeek (Olof-races), Raalte, Tubbergen, Hengelo en Oldebroek steevast rekenen op veel belangstelling, zowel van de zijde van

de coureurs als van de toeschouwers. Naarmate de snelheden omhoog gingen, het veiligheidsdenken toenam en na enkele dodelijke ongelukken in 1979 kwam de klad in de races op stratencircuits. Zoals gezegd zijn er nu nog slechts drie over. Eemshaven is niet bij alle coureurs geliefd; Oss is overgestapt op een nieuw circuit en daar draait het na enige aanloopproblemen nu goed; Hengelo is nagenoeg onomstreden,

omdat de organiserende Hamove daar alle mogelijke moeite doet om de baan en de voorzieningen (parallelweg, vloeiender bochten, grindbakken en nu staat een verhard rennerskwartier in de planning) steeds weer aan te passen.

Wereldtoppers

Na het wegvallen van de wegraces gingen de Oldebroekers niet met de armen over elkaar zitten, maar ze

bleven actief in de motorsport, maar nu de motorcross. Binnen het wegraceparcours ligt een mooi crosscircuit. Daar wordt steevast op maandag gereden. Vanwege de religieuze opvattingen van veel van de omwonenden is (motor)sport op zondag in dit deel van Nederland uit den boze. De wegraces werden altijd op zaterdag verreden. De verslagen lezend in oude motorbladen zie je hoe goed bezet de ra-

Net als vroeger: Jan de Vries (1) en Aalt Toersen (27) wiel aan wiel. Met nummer 97 rijdt Jaap Groot.

ces waren. Aan de start kwamen nagenoeg alle subtoppers en soms zelf absolute toppers! Wat een verschil met nu. Mede door de sterk uitgebreide GP-kalender komt nu geen enkele GP-coureur nog in andere wedstrijden uit. Voor de MotoGP is dat logisch, want dat is een pure WK-klasse, waarvoor verder geen ➤

Klassiek \ Demo Classic Oldebroek

races zijn. Maar ook coureurs uit de 125- en 250cc-klasse zie je uitsluitend in de GP's aan het werk. Even terug in de tijd, naar de races van vroeger op het Vreecircuit. Bijvoorbeeld naar de races van 1971. In drie klassen werd er internationaal gereden. Dat waren de klassen 50cc, 125cc en 250cc. De lichtste categorie was een volledig Nederlandse aangelegenheid. Verwonderlijk was dat niet, want ook in de GP's gaven de Nederlanders de toon aan, zoals blijkt uit de wereldtitel van Jan de Vries in dat jaar. De Brit Chas Mortimer won de klassen 125cc en 250cc. Bij de kwartliters eindigde hij voor Theo Bult, Jarno Saarinen, Cees van Dongen, Nico van der Zanden, Björn Carlsson, Marcel Ankoné en Jan Kostwinder. Van der Zanden verongelukte vier jaar later dodelijk in

Starten op de klassieke wijze, dus een duwstart.

Assen tijdens de Formule 750, de andere Nederlanders waren afgelopen najaar allemaal weer present. De races in 1972 waren zeer sterk bezet. De 125cc-klasse werd gewonnen door Kent Andersson, die dat jaar als tweede eindigde in het WK. Derde - achter Jos Schurgers - werd Börje Jansson, de nummer vier van

Toprijders uit de Grands Prix reden vroeger op het Vreecircuit van Oldebroek.

het WK. Nummer drie van het WK, Chas Mortimer, had de pech dat hij uitviel. Datzelfde overkwam hem bij de kwartliters. In die race bepaalden drie Scandinaviërs het wedstrijdbeeld. En dat waren bepaald niet de minsten: Jarno Saarinen, Kent Andersson en Börje Jansson. Saarinen werd enige weken later

wereldkampioen in deze klasse! Dat zegt wel iets over de sterkte van het deelnemersveld. Als vierde eindigde Wil Hartog, met een niet al te grote achterstand op de Fin en de beide Zweden. In de laatste jaren dat er werd gereden kwamen ook nog de 350- en 500cc-klasse aan de start. Dat was

in de hoogtijdagen van de Nederlandse wegrace met internationale toppers als Wil Hartog, Boet van Dulmen, Jack Middelburg en Marcel Ankoné. Ook internationale toppers als Dieter Braun en Bruno Kneubühler reden op het Vreecircuit. De races van 1976 waren de laatste. Martin van Tol (24) kwam ten val. Zijn

Een heel lint 50cc-coureurs.

crash leek niet ernstig te zijn, maar hij kwam toch om het leven. Dat was voor de in 1967 opgerichte Stichting Circuit Oldebroek reden om de aandacht van de wegrace naar de motorcross te verleggen.

Nederlands kampioen

Veertig jaar na het begin van de SCO werd een door velen gekoesterde wens vervuld: een reünie met de rijders van toen op de motoren van toen. Dat maakte het gebeuren in Oldebroek zo uniek, want evenementen voor klassieke racemotoren worden in ons land best veel gehouden. Daarbij zie je nagenoeg nooit de originele mannen op hun originele motoren, laat staan op een oorspronkelijk circuit van vroeger. Een vergelijking met de Centennial Classic TT van 1998 in Assen gaat mank, want

daarvoor was de Demo Classic Oldebroek veel kleinschaliger. De sfeer deed - mede door het fantastische weer - echter niet onder voor die van Assen. En sfeer hangt er op zo'n dag. Het is ook niet niks als je toppers van toen als Jan de Vries, Aalt Toersen, Cees van Dongen, Theo Bult, Wil Hartog en Jan Kostwinder jaren later weer in actie ziet op. Rijden kunnen ze nog steeds. De

Vries, Toersen en Van Dongen rijden jaarlijks nog behoorlijk wat demo's in binnen- en buitenland, maar Bult en Hartog laten zich heel sporadisch verleiden weer op een racemotor te stappen. De naam Zoombelt is onlosmakelijk verbonden aan de races op het Vreecircuit. Jan Zoombelt senior - nog altijd wonend aan het circuit - was destijds voorzitter. Zoon Jan

junior was actief als coureur. Diens zoon Hans is nu penningmeester van de SCO. Junior, inmiddels 65 jaar, was nu een van de vele gangmakers achter de Demo Classic, die georganiseerd werd in samenwerking met het Classic Racing Team, CRT; niet te verwarren met dat andere CRT, de Circuit Rijvaardigheids Trainingen. Zoombelt begon op z'n twintigste in 1961 te racen. Dat is nu "stokoud", maar destijds moest je eerst je rijbewijs halen, alvorens je mocht racen. In 1969 werd hij op een Maico Nederlands kampioen 125cc. Hij behaalde de titel op zijn eigen circuit. En dan te bedenken dat hij ten val was gekomen, maar snel weer in het zadel zat en zodoende nog net voldoende punten pakte om kampioen te kunnen worden! Zoombelt geniet als hij in het rennerskwartier tussen zijn motoren zit en continu door bekenden wordt aangesproken. Hij zit niet al te gemakkelijk. Zoombelt: "Ik ben een paar weken geleden van mijn racefiets gevallen. Ik neem nu pijnstillers, anders had ik hier van- ➤

Marcel Ankoné wordt nog altijd bijgestaan door zijn vroegere monteur Gerrit Veldscholten.

Originele circuit

Een deel van de stratencircuits van vroeger ligt er nu nog, maar ook diverse banen zijn door de aanleg van nieuwe wegen niet meer te herkennen. Het 3220 meter lange Vreecircuit van Oldebroek ligt er nog nagenoeg ongewijzigd bij. Het tracé is niet veranderd. Wel zitten er nu enige verkeersdrempels in. Gelukkig niet al te hoge, waardoor de rijders er weinig last van hadden. En zo vond de start dus wederom plaats op de Vreeweg. Meteen na de start gingen de rijders door de S-bocht. Aan het eind volgde een haakse hoek naar rechts, de Vreebocht. Na een kort stukje recht, weer een haakse hoek naar rechts, de Loobocht. Daarna volgden op de Vierschotenweg twee snelle bochten, de Bosbocht en de Gravenbocht. Met aan het eind weer een snelle bocht naar rechts, de Taludbocht. Na de snelle Slagenbocht werd de haakse Buitenbocht bereikt en een paar honderd meter later was de ronde voltooid.

Wil Hartog is nog altijd "De Witte Reus".

Wil Hartog en de andere coryfeeën werd nog veel gevraagd een handtekening te zetten.

Voormalig Nederlands kampioen - en inwoner van Oldebroek - Jan Zoombelt was een van de initiatiefnemers van de Demo Classic Oldebroek.

Hier staan de tweetakten aan de start. Op de eerste rij Marcel Ankoné (28), Bert Smit (20) en Jan Zoombelt (15).

daag niet kunnen rijden. Ik wil dit toch niet aan mij voorbij laten gaan." Zoombelt had een aantal motoren meegebracht. Zoombelt: "De 50cc-Maico valt op door het enorm grote blok, waardoor de cilinder klein lijkt. De AHRA is een privéproject van een ingenieur van Jawa. Heel opval-

Aalt Toersen had grote displays meegenomen waarin uitgebreide raceverslagen uit kranten van eind jaren zestig, begin jaren zeventig waren te bekijken.

lend daaraan is de schakelklok." Zoombelt maakte naam op een Sachs. Zoombelt: "Sachs bouwde toen goede blokken. Rond senior was ermee actief in de cross. Eerst hadden de blokken vijf of zes versnellingen, later zelfs zeven. Ze waren zuigergestuurd, later hebben we er zelf roterende inlaten op gemaakt. De blokken leverden meer vermogen dan de fabriek er ooit uit haalde. Ik werd uitgenodigd naar de

fabriek te komen. Ik kon daar zelfs gaan werken. Dat zag ik niet zitten. Via mij is Jan Witteveen daar toen wel terecht gekomen. Mijn 125cc-Maico kreeg ik via het Motor Racing Team Oldebroek. De motor is nog helemaal origineel, wel zit er een andere cilinder op. Ik heb de motor een paar keer verkocht, maar ook steeds weer teruggekocht. Nu is deze fiets voor geen goud te koop." Zoombelt is een echte tweetakt-

Theo Bult terug op Ducati, het merk waarop hij zijn racecarrière begon.

man: "Jammer dat de tweetakten verdwijnen. Onze generatie coureurs is daar mee opgegroeid."

Koppie gebruiken

Een rondgang door het rennerskwartier is een sprong terug in de geschiedenis. Voor mij is het extra leuk, omdat ik nu mensen ontmoet die ik vroeger - voor ik professioneel in de journalistiek terecht kwam - alleen maar als toeschouwer vanaf de buitenkant van de circuits heb gezien. Dat maakt het voor de wat oudere garde juist zo leuk om op een evenement als deze Race Demo rond te lopen. Maar ook voor jongeren is het de moeite waard, omdat ze nu kunnen zien waarom hun vaders of wellicht zelfs opa's nog altijd zo enthousiast over de racerij van vroeger praten.

Een van de eerste rijders die ik tegen het lijf loop is Bert Smit. Hij is een van de weinige prominenten die vroeger nooit in Oldebroek reed. Smit: "Ik begon nationaal te rijden toen hier de laatste internationale race was. Ik ben me wezenloos geschrokken toen ik hier mijn eerste rondjes reed. Dat ze vroeger op zulke banen hebben gereden." De coureurs van vroeger kijken er heel anders tegenaan. Neem nou Aalt Toersen, die er al bij was tijdens de eerste race in 1965. Toersen: "Toen reden we in de 50cc nog series en een finale. Ik kwam in mijn serie lopend over de finish, maar ik won wel de finale. Het is nu toch wel weer even wennen, want in mijn herinnering was het circuit heel anders. Het is toch

dezelfde baan. Hier en daar staat een huisje meer. Je moest vroeger toch wel een groot hart hebben om hier voluit te racen. Dat realiseer ik me nu pas. Tegenwoordig heb je van die grote grindbakken en kan je bijna niets meer gebeuren. Op deze baan mocht niets verkeerd gaan. De veiligheid op de huidige circuits is nu wel 300% beter. Nu kunnen ze er overal voor 100% voor gaan. Vroeger moest je toch een soort middenweg zien te vinden, al reden wij voor mijn gevoel toen toch ook wel helemaal voluit. Ik denk dat we nu op nog geen 20% van ons kunnen rijden. We zijn nu wat ouder en wat wijzer. Het mooie van zo'n samenkomst als deze

bij dat wij onze motoren door en door kennen. Wij sleutelen er nog bijna elke dag aan om zo'n tien, twaalf keer per jaar te kunnen rijden. Dat geeft wel een enorme binding met je motoren. We weten precies hoe ver we kunnen gaan. Als iedereen zich maar realiseert dat we het in de eerste plaats voor de fun doen. Er zitten er ook wel bij die nog echt gas geven. Dan is het toch wel oppassen als iemand langzaam rijdt, omdat hij pech heeft. Je moet goed uitkijken. Maar het gaat vooral om de gezelligheid. Gisteravond hadden we rennersbal. De grote potten bier smaakten goed. Ik heb goede herinneringen

"Je moest vroeger toch wel een groot hart hebben om hier voluit te racen."

is dat je mensen ontmoet die je anders nooit tegenkomt." Je rijdt nu niet voluit, verre van dat zelfs, maar is de factor gevaar helemaal afwezig? Toersen: "Wat zoiets wel een beetje gevaarlijk maakt is dat er ook mensen op af komen die misschien maar eens in de vijf of zes jaar op zo'n circuitje rijden. Dan moet je wel heel goed je koppie er bij gebruiken. Samen met Jan de Vries, Cees van Dongen en nog een paar vormen we een groepje, dat geregeld een demo rijdt. Wij vormen een heel hechte groep. Er valt nooit een verkeerd woord. Ik denk dat wij het wel iets beter aanvoelen. En daar komt nog

aan Oldebroek. Ik eindigde meestal bij de eerste drie en daar doe je het uiteindelijk toch voor. Wij hebben een supergroepje. Het klikt enorm. We staan altijd voor elkaar klaar. We zijn niet alleen bij elkaar om te racen. Een tijdje geleden was Jan de

Lekker in de zon op de oprit met een hapje en een drankje onder handbereik. Een dagje genieten van een evenement met een hoog nostalgisch gehalte.

Zo iel zijn de bandjes waarmee de 50cc-klasse aantreedt.

Nog een keer?

Al tijdens de Demo Classic kwam de vraag naar boven drijven of deze zeer geslaagde samenkomst een vervolg zou kunnen krijgen. Zowel rijders als toeschouwers hopen dat het niet bij deze ene keer zal blijven. Secretaris Berend Roke: "Een jaarlijks evenement zit er niet in. Maar we willen wel kijken of we dit in 2009 een keer kunnen overdoen. Mocht dat doorgaan, dan willen we proberen ook vroegere deelnemers uit het buitenland naar Oldebroek te halen."

Jan Kostwinder op zijn NSU Sportmax van meer dan een halve eeuw oud.

De eerste keer

Op zaterdag 25 september werden voor de eerste keer wegraces gehouden in buurtschap 't Loo bij Oldebroek. Aan de start kwam uitsluitend de 50cc-klasse, onderverdeeld in junioren en senioren. In MOTOR deed Coen Verburg, de latere hoofdredacteur van MOTO73, verslag. Hij schreef: "Het is bij premières altijd een kwestie van afwachten of datgene wat geboden wordt in de smaak zal vallen. Wel, over de races in Oldebroek bestaat geen twijfel meer: het werd een grandioos succes! Dankzij een zeer nauwe samenwerking van het gemeentebestuur en de Apeldoornse Bromfiets en Motorclub V.V.R., in wier handen de organisatie berustte, heeft het duizendkoppige publiek van een sfeervol motorfestijn kunnen genieten." Wordt en nu wel eens geklaagd over magere deelnemersvelden, een dikke veertig jaar geleden speelde dat niet. De junioren reden hun wedstrijd in drie series, een herkansing en een finale. De eerste serie werd gewonnen door Paul Lodewijkx, de tweede door Aalt Toersen (koploper Jan de Vries viel na twee ronden uit), de derde door Jan van Leeuwen. De finale werd een prooi voor Lodewijkx, voor Van Leeuwen en Post. Toersen werd negende, Jan Zoombel twaalfde. De senioren reden hun wedstrijd in twee manches. De eerste race werd gewonnen door Cees van Dongen, die in de tweede problemen kreeg, waardoor hij totaal derde werd. De winst ging naar R. Hoogeveen (derde en eerste), Herman Meyer werd tweede.

Motorhandelaar Willem Koerhuis gaf zichzelf een snipperdag om in Oldebroek te kunnen rijden.

Klassiek \ Demo Classic Oldebroek

Vries veertig jaar getrouwd. Toen zijn we met z'n allen op een camping in Friesland geweest in de buurt van de geboorteplaats van Jan. Daar hebben we met elkaar een geweldig feest gehouden. Gangmaker is dan die oude Van Dongen, die al 76 is. Met oud en nieuw zijn we ook altijd bij elkaar. Denk niet dat we allemaal in het verleden leven. We hebben het uiteraard wel over vroeger, maar ook best wel over andere dingen."

Ook Jan de Vries kon zich vooraf het circuit niet goed meer voor de geest halen, maar dat duurde niet lang. De Vries: "Toen ik hier gisteravond kwam, zag ik meteen dat de start niets was veranderd. Nu ik heb gereden komt alles weer terug. Het is fantastisch om hier te rijden. Net als vroeger staat er ook nu weer een goede organisatie. Dit zou wel eens de enige baan kunnen zijn waar ten opzichte van vroeger zo weinig is veranderd. De baan valt me eigenlijk nog wel mee. De tijden zijn nu anders. Nu zeg je dat het niet kan op zo'n baan, maar in die tijd was het bepaald geen slecht circuit. Er kwam altijd veel publiek. De internationale races waren heel bekend. Oldebroek was altijd heel leuk en dat is het nu nog."

Volgas

Waren Jan de Vries en Aalt Toersen de grote mannen van de lichtste klasse, Wil Hartog is de meest succesvolle Nederlander uit de geschiedenis van

Een iets verhoogd oliebruik?

de 500cc. De lange Noord-Hollander won in zijn carrière vijf GP's. Ook hij was erbij in Oldebroek. Hartog: "Toen Jan Zoombelt mij een half jaar geleden opbelde heb ik direct ja gezegd. Dit is mijn eerste race in twee jaar. Het is leuk dat de mensen na zoveel jaren hier nu weer iets organiseren. Je merkt dat er heel veel enthousiasme voor bestaat. Ik heb hier vele malen gewonnen en dan is het leuk er nu bij te zijn. Ik heb de machine vorige week uit het museum gehaald. De motor heeft twee jaar niet gelopen. We deden het juiste benzinemengsel erin,

"Het is mooi om de oude coureurs op een echt ouderwets stuurcircuit in actie te zien."

de carburateurs liepen niet over, en hij liep binnen vijf meter. Onvoorstelbaar. Dat betekent heel veel dank aan monteur Willeke van Wanrooy, dat hij de motor zo goed heeft geprepareerd. Hij stond geconserveerd, maar met warmdraai-bougies erin liep hij meteen. Het is ideaal als je zoveel enthousiasme van het publiek ziet. Dan ben je echt blij dat je er bij bent. De mensen vinden het geweldig en dat vind ik ook. Het is ook mooi om de ouderwetse uitvoering van de coureurs op een echt ouderwets straten-circuit in actie te zien. Dit is voor mij altijd een echt stuurcircuit geweest. Je moest het hier echt allemaal zelf doen, want de snelste machine won hier niet altijd op dit korte baantje. Ik

heb een dvd van mijn racehistorie gemaakt en daar staan ook beelden van de NOS op van hier met commentaar van Hans Brian. Dat is hartstikke leuk om te hebben." Marcel Ankoné was begin jaren zeventig actief in de GP's. Ook hij reed meerdere keren in Oldebroek. Net als vroeger kwam hij ook nu weer met zijn monteur Gerrit Veldscholten naar het Vreecircuit. Het beeld van vroeger stond hem nog helder voor de geest: "Ik kan me nog goed herinneren dat je haast volgas door de bocht na start en finish ging. Dat wil

Een tijdje werd dit gezien als de ideale stroomlijn. Theo Durenkamp op een Mondial uit 1956.

zou ook nog wel graag de viercilinder willen hebben. Die TR500 is ook een mooi ding. Deze fiets heb ik vroeger zelf ook heb gehad. Ik ben de TR500 een poosje kwijt geweest. Hij werd verkocht aan een jongen in Limburg. Later hoorde ik dat iemand in de buurt van Nijmegen hem had gekocht. Hij had ook nog wat onderdelen. Die heb ik er ook bij gekocht. Ik geloof dat die jongen betrokken is geweest bij het ongeluk in Ammerzoden. De fiets lag helemaal in de kreukels. Hij heeft zo misschien wel een jaar of tien bij mij gestaan en voor de Centennial hadden we iets van 'laten we eens kijken of we dat ding weer helemaal klaar kunnen krijgen'."

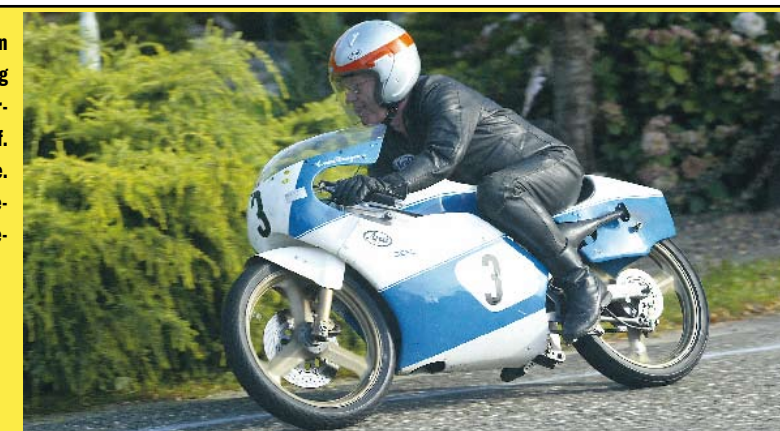
Snipperdag

Theo Bult schoot als een komeet omhoog, begin jaren zeventig. Voor hij echt kon laten zien wat hij waard

K..koppeling

Het plezier mag dan wel voorop staan op een dag als deze, sommige coureurs zijn haast nog net zo fanatiek als vroeger. In het rennerskwartier loop ik mevrouw Van Dongen tegen het lijf. "Ik moet maar even een blokje om", zegt ze. "Cees is niet te genieten. Hij stond te mopperen vanwege die k..koppeling, die het had belevén."

Cees van Dongen is één van de oudste nog actieve rijders, maar ook de rijder die zoveel mogelijk de baan op gaat.

Een vreemde eend in de bijt was Theo Durenkamp. In de tijd dat er in Oldebroek werd geracet, hield hij zich bezig met betrouwbaarheidsritten, nu enduro's genaamd. Durenkamp reed op een Italiaanse Mondial F3, een 175 cc metende luchtgekoelde eencilinder uit 1956. Durenkamp: "Deze motor werd uitsluitend in Italië gebruikt in een soort opstapklasse voor beginnende coureurs vanaf 18 jaar. De basis was een standaardmotor, die voorzien werd van een andere cilinderkop en de zo kenmerkende badkuip. Ik heb deze motor bij Jan Kampen senior van de zolder gehaald. Hij zou er op rijden, maar kwam daar niet aan toe. Ik beleef veel plezier aan deze motor, die niet kapot te krijgen is." Motorhandelaar Willem Koerhuis uit Lemelerveld is nagenoeg elke zaterdag in zijn zaak te vinden. "Maar vandaag heb ik mezelf een snipper-

Het Vreecircuit ligt helemaal in de Veluwe bossen.

dag gegeven om samen met mijn broer Jan hier te kunnen zijn. Oldebroek was altijd een spectaculair circuit, waar hoge snelheden werden bereikt." Willem reed op een Hemeyla, een creatie van HERman MEYer uit Laren, voorzien van een

Kreidler-blok. Met deze motor deed hij een keer mee aan de TT. Koerhuis: "Toen was ik nog onervaren. Na de trainingen was de zuiger versleten, omdat we daar veel meer tranden dan we bij de ander Nederlandse wedstrijden gewend waren. Er had voor de race eigenlijk een nieuwe in gemoeten, want in de race had de motor geen trekkracht meer."

En er waren nog veel meer coureurs, ieder met hun eigen verhaal. Denkend aan vroeger. Maar dat gold ook voor veel toeschouwers, die vroeger de jaarlijkse races bezochten. Nagenoeg alle aanwonenden hadden stoelen in hun voortuin gezet en genoten met volle teugen. En zo werd het voor iedereen een mooie dag. "Het was een geweldige happening, die gelukkig zonder calamiteiten is verlopen", aldus een zeer tevreden terugblikkende Jan Zoombelt. **73**

Zijspannen reden vroeger nooit in Oldebroek. Nu bij het Classic Racing Team wel. Alex Massen en William van Dis op een BMW van 1970.

